

Sygn. akt I CSK 4060/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. [...] w J.
przeciwko "B." spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 września 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 14 października 2021 r., sygn. akt I ACa 191/21,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. zasądza od Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. [...] w J. na rzecz "B." spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powodowa Wspólnota Mieszkaniowa przy ul. [...] w J. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 14 października 2021 r., zaskarżając ten wyrok w części, w jakiej została oddalona apelacja powoda oraz w jakiej została uwzględniona apelacja pozwanego, tj. co do: (1) pkt 1a – w zakresie uwzględniającym apelację pozwanego i oddalającym powództwo, tj. co do kwoty 739 759,85 zł dochodzonej pozwem należności głównej; (2) pkt 1b; (3) pkt 1c; (4) pkt 1d co do kwoty 4 010,75 zł; (5) pkt 2 w zakresie, w jakim oddała apelację powoda, tj. co do kwoty 300 000 zł należności głównej, co do odsetek ustawowych za opóźnienie obliczonych dla kwoty 817 000 zł od 14 marca 2016 r. do dnia

zapłaty, co do odsetek ustawowych za opóźnienie obliczonych dla kwoty 222 759,85 zł od 15 maja 2019 r. do dnia zapłaty; (6) pkt V. Skarżący wnioskował o uchylenie zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 1 039 759,85 zł należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie obliczonych dla kwoty 817 000 zł od 14 marca 2016 r. do dnia zapłaty, a dla kwoty 222 759,85 zł od 15 maja 2019 r. do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na skargę pozwany wnosił o odrzucenie skargi, ewentualnie o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. wskazanie czy orzeczenie, od którego jest wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Zamieszczenie w skardze kasacyjnej wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z pominięciem oznaczenia zakresu żądanego uchylenia lub zmiany stanowi istotną wadę skutkującą odrzuceniem skargi *a limine* (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z 8 maja 2008 r., V CZ 26/08; z 19 marca 2009 r., II UZ 9/09).

Skarżący w ogóle nie wskazał w skardze zakresu żądanego uchylenia wyroku Sądu Apelacyjnego. W szczególności wniosek o „uchylenie zaskarżonego wyroku” nie może być ani utożsamiany z żądaniem uchylenia orzeczenia w określonej części, ani uzupełniany założeniem sądu, że zakres żądanego uchylenia odpowiada wskazanemu przez stronę zakresowi zaskarżenia orzeczenia skargą kasacyjną. Określenie zakresu zaskarżenia oraz wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia stanowi przedmiot odrębnych wymogów formalnych skargi kasacyjnej, co oznacza, że strona powinna w obu tych kwestiach odrębnie sformułować własne stanowisko (postanowienie Sądu Najwyższego z 15 września 2020 r., V CSK 116/20). Ma to istotne znaczenia zwłaszcza w sprawach, w których ze względu na złożoną konstrukcję zaskarżonego wyroku i zaskarżenie go w części

ustalenie zakresu ewentualnego uchylenia (w razie uwzględnienia skargi) nie jest oczywiste.

Sąd Najwyższy na marginesie zwraca też uwagę na wadliwe sformułowanie wniosku kasacyjnego na jeszcze jednej płaszczyźnie. Wniosek ten ogranicza się do żądania uchylenia zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego i zasądzenia roszczenia, pomijając całkowicie losy orzeczenia Sądu Okręgowego, a także ignorując treść rozstrzygnięcia Sąd drugiej instancji z uwzględnieniem konstrukcji tego wyroku, a zwłaszcza tego, że jego niezaskarżona część pozostaje w mocy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. oraz stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 265) obciążył powoda kosztami postępowania kasacyjnego.

[as]